

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17P/61/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312203960
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2012:2312203960.1

Uznesenie

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: V. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I., A. XXXX/XX, proti odporcovi: Q. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I., H. XXXX/XX, o zvýšenie výživného pre dospelé dieťa, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje súdny zmier nasledovného znenia :

Zvyšuje sa vyživovacia povinnosť odporcu na navrhovateľa zo sumy 66,39 eur na sumu 180,- eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 12P/183/2008 zo dňa 16.10.2008 v časti výšky vyživovacej povinnosti.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom podaným súdu dňa 22.2.2012 domáhal, aby súd zvýšil výživné, ktoré je odporca povinný platiť a to zo sumy 2.000,- Sk (66,39 eur) mesačne na sumu 200,- eur mesačne, ktorá vyživovacia povinnosť odporcu bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 12P/183/2008 zo dňa 16.10.2008.

Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že od poslednej úpravy výživného uplynuli 3 roky, pričom navrhovateľ je žiakom Strednej odbornej internátnej školy pre žiakov so sluchovým postihnutím, on aj jeho sestra sú zdravotne postihnutí, otec na jeho výživu nijako inak neprispieva, aj súdom určené výživné si neplnil, preto bol odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy a to rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/122/2011 zo dňa 10.8.2011. O všetky potreby navrhovateľa sa stará výlučne jeho matka.

Odporca súhlasil so zvýšením výživného na sumu 180,- eur mesačne, nakoľko jeho finančné pomery mu to viac nedovoľujú. Žije so svojou matkou dôchodkyňou.

Podľa § 99 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. ak to povaha vecí pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmiernom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa § 99 ods. 2 O.s.p. súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 99 ods. 4 veta prvá O.s.p. schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 a 2 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa § 78 ods. 1 až 3 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V prípadoch, v ktorých to povaha vecí pripúšťa, zákon umožňuje skončenie sporu dispozitívnym úkonom účastníkov, ktorým je zmier.

Povahou vecí v zmysle § 99 ods. 1 treba rozumieť predovšetkým prípustnosť hmotnoprávnej dispozície predmetom sporu účastníkmi konania.

Z hľadiska procesných dôsledkov má zmier účinky rozsudku. Preto sa vyžaduje jeho schválenie súdom. Tieto dôsledky však umožňujú súdu, aby zmier schválil iba o takom predmete konania, o akom by inak mal právomoc rozhodnúť. Ak je navrhovaný zmier v súlade s právnymi predpismi, súd ho vždy schváli (§ 99 ods. 2 a contrario). Preto nemôže zvažovať napríklad to, či zmier je rovnako výhodný pre všetkých účastníkov konania.

Z obsahu spisu a výsluchu účastníkov konania mal súd za preukázané, že navrhovateľ je synom odporcu. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/183/2008 zo dňa 16.10.2008 bolo výživné otca na vtedy mal. dieťa - navrhovateľa zvýšené zo sumy 1.000,- Sk na sumu 2.000,- Sk.

Po posúdení návrhu súd dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného uplynuli 3 roky, pričom navrhovateľ má nepriaznivý zdravotný stav. Navrhovateľ je žiakom učebného odboru stolár, počas školského roka je ubytovaný v školskom internáte, navštevuje stolnotenisový krúžok.

Matky navrhovateľa je od 6.3.2010 nezamestnaná, je vedená ako uchádzačka o zamestnanie. Otec navrhovateľa pracuje od 2.4.2012 v spoločnosti EDYMAX Holding, a.s. s príjmom 630,- eur brutto.

Rodičia navrhovateľa majú ďalšiu vyživovaciu voči dcére D., ktorá je, rovnako ako navrhovateľ, ťažko zdravotne postihnutá a matka má vyživovaciu povinnosť aj voči mal. dcére R. A., nar. XX.X.XXXX, ktorá sa jej narodila z druhého manželstva.

Keďže sa v danom konaní prejednávala vec, ktorá pripúšťa schválenie zmiernu, súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti uznesenia, keď účastníci konania prejavili záujem dohodnúť sa na výživnom vo výške, ako bola schválená súdom, čím sa zvýšila vyživovacia povinnosť odporcu na navrhovateľa zo sumy 66,39 eur na sumu 180,- eur mesačne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. b/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie skončilo sa zmiernom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie (§ 202 ods. 3 písm. h/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.